

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 269.

Solgte Sæsson.

65de Mode.

Onsdagen den 19de December Kl. 7 Aften.

(Forsæt.)

Tillisch (forts.)

Forsaauidt der oftere er paa talen om den Kjerlighed, som Landmændene har til disse Robberførere, og den Vægt, de lægge paa, at denne Ret i fremdeles skal vedblive, saa vil jeg blot tillade mig den Bemærkning, at jeg troer, der i tidligere Tid har været et Forhold, der gjorde, at disse Robberførere vare særdeles velkomne for Landmændene. Der var en Tid, da de til en vis Næringsgreen havde høvede Medstaber, som de ikke vel kunde faae i Kjøbstæderne, fordi de ikke kunde anskaffe sig dem der for Consumtionsvæsenets Skyld. Det er denne gamle Kjerlighed, (troer jeg, der endnu hænger ved Robberførerne, thi den Nytte Landmændene nu have af dem, er neppe saa stor, at der af den Grund kan lægges særlig Vægt paa dem. Jeg troer derfor, der er al Anledning til at stemme for Regjeringens og i med Udvalgets Fleertals Forslag.

Tscherning: Det forekommer mig, at det er det Udvalg ikke, har været meget heldigt i at indkomme Thinget, saaledes at man kunde finde Noget at slutte sig til. Der blev under Sagens første Behandling fra forskellige Sider hørt, at Affindelsessummen var for høi, men der er ikke foreslaaet nogen Lavere Forsaauidt, der altsaa er Noget, der kunde synes, at den var for høi, saa tør de paa Grund heraf neppe slutte sig til Regjeringens Forslag. Der

er vel fremkommet et Forslag om, at Affindelsessummen skulde afgjøres paa et Skjønsmaal; men det vilde jester min Mening være det Færligste, man kunde gjøre. Vel har jeg hørt den ærede sidste Taler høre, at de 15,000 Rbd. fra den Vedkommendes Side var anerkjendt som det, hvormed han vilde være fornøiet, og saa kunde man ikke komme ud derover; men det er dog tvivlsomt, om han ikke kunde trække sig tilbage i det Dieblis, det ikke mere var Frihedens Veie, der skulde betrædes, men Sagen skulde afgjøres ved et Skjøn, og dette gik noget høiere og blev afgjørende. Det, hvorpaa Flere havde støttet der Mening, at Affindelsessummen var for høi, er, fordi de troede, det ikke var et veelt Privilegium, og paa den Bet lebede den ærede Minister dem. Det er, troer jeg, taften gjort gjældende, at det i grunden er en Feiltagelse; dette Privilegium for Brede, som her er Spørgsmaal om, er fuldt saa reelt som de fleste af dem, det habe affundet os med for Penge; jeg siger ikke, at det er mere reelt, men det er fuldt saa meget reelt. Det er nævnt her af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 3die Valgtreds (Jøddersen), at det hænger sammen med Robberfabriken. Det var det, jeg gjorde gjældende sidst; jeg gjorde opmærksom paa, at det ene og alene hang sammen med Robberfabrikationen og ikke bestod som noget Særskilt. Det er det Medlem gjorde ved denne Leilighed opmærksom paa, idet han meddeelte Indholdet af Privilegiet fra 1832, hvorledes det saandynligvis var det samme, som var traaet frem under den senere Udsættelse af 1843; men han gjorde derhos opmærksom paa, at der var af dette Privilegium, saa at sige, smuldreret for